

COLUMN

DOOR HAN DIEPERINK, GESCHREVEN OP PERSOONLIJKE TITEL

Duurzaamheid: de korte versus de lange termijn

Duurzaamheid staat bij bedrijven en beleggers hoog op de agenda. Toch zit er nog een groot verschil tussen theorie en praktijk en tussen het korte- en het langetermijndenken.

De topman van Danone, Emmanuel Faber, moest op 15 maart onder druk het veld ruimen. Dat kwam door druk van twee activistische aandeelhouders: Artisan Capital Partners en Bluebell Capital Partners. Dit terwijl Faber in Frankrijk vooroploopt als het gaat om maatschappelijk verantwoord ondernemen. Vorig jaar werd Danone het eerste bedrijf dat de titel *entreprise à mission* – bedrijf met een missie – mocht dragen. Vrijwel iedereen stemde voor. Artisan was met 0,06 procent van de aandelen één van de weinige tegenstemmers. Voor de Franse wet betekent het aannemen van de titel ‘*entreprise à mission*’ dat een onafhankelijke commissie gaat controleren of Danone zijn eigen maatschappelijke doelstellingen haalt. De doelstellingen van Faber waren dat het bij Danone voortaan zou gaan om gezondheid, duurzaamheid en diversiteit. Faber rapporteerde zelfs een carbon-adjusted winst per aandeel, op aandringen van onder andere Hiro Mizuno, de CIO van het Japanse GPIF, ontwikkelingseconoom Ngozi Okonjo-Iweala en de Rockefeller Foundation.

De activistische beleggers ageerden ertegen dat Faber zowel CEO als Voorzitter van de Raad van Bestuur was. Het is een bijzonder verwijt van Eric Colson, CEO en Voorzitter van de Raad van Bestuur van Artisan Capital Partners. Omdat ook Danone getroffen is door de coronacrisis, moest Faber volgens de activisten harder saneren, wat neerkomt op meer mensen ontslaan. Een schrijnend voorbeeld van kortetermijndenken. Met geen woord werd door de activisten gerept over de duurzame plannen van Faber, terwijl beide activistische beleggers toch de UNPRI hebben ondertekend. Het geld van Artisan en Bluebell komt van institutionele beleggers. Ook de grootste Nederlandse pensioenfondsen hebben een positie. Indirect zijn zij dus verantwoordelijk voor het ontslag van Faber. In de Verenigde Staten heeft CtW, een adviseur van vakbondspensioenfondsen, een boze

brief naar Artisan en Bluebell gestuurd over de gang van zaken, waarin ze ook worden aangesproken op de te hoge bonussen. Daarmee komt ook Jan Bennink, adviseur van Artisan en voormalig medewerker van Danone, weer in beeld. Die verkocht in 2017 Numico aan Danone, waar hij zelf 87,4 miljoen euro aan overhield. Dergelijke bonussen zijn lastig uit te leggen aan gepensioneerden, zeker als er weer eens gekort wordt op de pensioenen.

In gesprek met een Nederlandse CEO enkele jaren terug werd het verschil tussen de korte en de lange termijn ook pijnlijk duidelijk. Deze man is een koploper op het gebied van het Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen. Zijn stelling was dat veel Nederlandse institutionele beleggers duurzaamheid claimden, maar dat dit in de praktijk vies tegenviel. Bij elke presentatie van de kwartaalcijfers zette hij duurzaamheid op de agenda, maar daarover wilden de heren analisten niet praten. Ze waren alleen geïnteresseerd in de verwachtingen voor het volgende kwartaal. De prikkel die uitgaat van deze analisten richting het management, is enorm. Kennelijk was iemand vergeten de analisten op de hoogte te brengen. Datzelfde jaar zat ik bij een presentatie van CFA/VBA, de organisatie van deze analisten, waarbij een enquête werd gepresenteerd over mogelijke onderwerpen voor het volgende jaar. Duurzaamheid bungelde helemaal onderaan. Het goede nieuws is dat er sindsdien veel verbeterd is, maar het vertrek van Faber toont aan dat we er nog lang niet zijn. Beleggers mogen veel kritischer zijn op de organisaties die zij gebruiken of waar ze in beleggen. Authentiek duurzaam betekent dat er veel breder gekeken moet worden naar de verschillende partijen in de keten. Wellicht is het goed als ook Artisan en Bluebell zich zouden omvormen tot een *entreprise à mission*. «